

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 12116/2022
26.10.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., на привременом раду у ..., чији је пуномоћник Марија Халас-Радуловић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Миленко Радивојков, адвокат из ..., ради утврђења брачне тековине, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3033/21 од 26.05.2022. године, на седници одржаној 26.10.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3033/21 од 26.05.2022. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 3033/21 од 26.05.2022. године, након одржане расправе, жалба тужене је усвојена, па је пресуда Основног суда у Руми П 374/20 од 18.10.2021. године укинута и пресуђено тако што је: Тужбени захтев делимично усвојен и утврђено да су тужилац АА и тужена ББ у брачној заједници стекли уштеђевину код ... банке АД на девизном рачуну тужене ББ број ... у износу од 34.600 евра, од ког износа 1/2 дела припада тужиоцу, па је обавезана тужена ББ да тужиоцу АА исплати износ од 17.300 евра. Преко досуђеног, па до тужбом траженог утврђења да су парничне странке у брачној заједници у периоду од 03.11.2001. до краја 2012. године стекле уштеђевину на наведеном рачуну, као и на динарском рачуну број ... код ... банке АД у износу од 56.205,08 евра и 252.392,09 динара, као и у делу захтева да се обавеже тужена да тужиоцу исплати износе преко досуђеног па до траженог износа од 28.105 евра и 126.140,00 динара, са законском затезном каматом на динарски износ почев од 13.3.2013. године па до исплате, тужбени захтев је одбијен. Обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове првостепеног поступка у износу од 500.922,50 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде па до исплате. Одлучено је да свака странка сноси своје трошкове жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане одлуке, на основу одредбе члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 18/20), Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија неоснована.

У спроведеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према чињеничном стању, утврђеном на расправи пред другостепеним судом, парничне странке су закључиле брак 03.11.2001. године у ... и из брака имају једно дете, ћерку ВВ, рођену ...2002. године у ... Тужилац је радио у ... од 1997. године, а у време закључења брака није имао уштеђевине, јер је купио стан у ..., који је у његовом искључивом власништву. Тужена је од закључења брака до 2004. године живела у ..., није била запослена, већ се бринула о детету, а тужилац је слао новац за издржавање породице. У 2004. години и тужена долази у ... и запошљава се. Обоје су радили у истој фирми, а тужена је, због рада у ноћној смени имала примања за око 100 евра више од тужиоца. Ћерка им се придружила у 2005. години и могли су да уштеде јер су имали и додатне две плате годишње, а становали су у стану у фабричком кругу. По затварању фирме у периоду од 2009.-2012. године странке су добијале накнаду од бироа. Када је тужена дошла у ... и запослила се тужени је затворио рачун који је до тада имао у банци и отворили су заједнички рачун код банке у ... и осим тог рачуна нису у ... имали друге рачуне, тако да су се сва примања (зараде, накнаде, отпремнина) сливала на тај заједнички рачун. Странке су заједничким средствима купиле стан у ... за који је, правноснажном делимичном пресудом донетом у овом парничном предмету, утврђено да је сувласништво парничних странака са по 1/2 дела. Уговором о поклону од 04.05.2016. године тужена је спорни стан поклонила заједничкој ћерки ВВ. Тужилац је током ове парнице поставио захтев за поништај тог уговора, али је тај део захтева касније повукао. По договору странака тужена је отворила рачуне у ... банци ... и у ... банци, а трансфер новца из ... банке је вршен преко рачуна за трансфер у ... банци. Тужена је имала отворених више девизних и један динарски рачун у ... банци, а уплате су вршене и готовински и трансфером из банке у ... У јулу 2011. године тужена се са ћерком вратила да живи у ..., у тужиоцевом стану, док је тужилац остао у ... где је радио „на црно“ јер је фабрика у којој су обоје радили затворена. Обоје су добили отпремнину и то тужилац у износу од 15.000 евра, а тужена у износу од 7.000 евра. Ови износи су им уплаћени на заједнички рачун код банке у ..., а по договору странака тужена их је пренела и орочила у ... банци у Србији, као и 5.000 евра које јој је тужилац дао у готовини. Тужилац је повремено долазио у ... код тужене, а заједница живота трајала је до краја 2012. године. Тужена је боравила у ... у децембру 2012. године, а новогодишње празнике провели су заједно у ... По повратку из Србије тужилац је у јануару 2013. године схватио да је тужена подигла сав новац са њиховог заједничког рачуна у банци у ... и ангажовао је адвоката, који је туженој 17.1.2013. године упутио опомену којом тражи да се у року од 8 дана исели из тужиоцевог стана у ..., а као разлог се наводи груба злоупотреба поверења учињена тиме што је тужена присвојила преко 60.000 евра, које су њих двоје оставили на чување у ... банци, без знања и сагласности овде тужиоца. Тужилац је 16.1.2013. године у банци утврдио да је тужена без његовог знања отишла у ... претходно

му саопштивши да треба да сматра брачну заједницу прекинутом и дана 01.12.2012. трансфером на лични конто пребацила 7.320 евра, а дана 16.1.2013. године исто је учинила и са преосталих 800 евра колико је било на заједничком рачуну, остављајући тужиоца у потпуности без уштеђевине. У опомену је тужена извештена да је истог дана против ње поднета кривична пријава ОЈТ у Сремској Митровици. У априлу 2013. године тужени је поново долазио у Србију и пред Основним судом у Руми дана 05.4.2013. године оверио своју сагласност да ВВ може прећи границу са мајком ББ, ради путовања у иностранство. Тужена ББ је код ... банке АД имала отворена три девизна рачуна (са валутом у еврима) и један динарски рачун, и то између осталих девизни платни рачун број ..., а динарски рачун број Сви ови рачуни су угашени. Вештачењем је утврђено кретање средстава (уплате – исплате) на девизном рачуну тужене ББ код ... банке АД број ..., који је предмет тужбеног захтева. Укупне уплате девизних средстава на овом рачуну, износе 40.134 евра, од чега 5.500 евра у 2008. години и 34.634 евра у 2012. години. Укупне исплате са овог рачуна износе 40.099,25 евра, и то 5.499,25 евра у 2008. години и 34.600 евра у 2012. години. Овај рачун отворен је 04.6.2002. године, а угашен 15.01.2017. године. Вештачењем је утврђено и кретање средстава, на динарском рачуну тужене ББ код ... банке АД број ... који је предмет тужбеног захтева. Укупне уплате динарских средстава на овај рачун, износе 252.392,09 динара, а укупне исплате 447.772,26 динара. Овај рачун отворен је 01.01.2008. године, а угашен 10.9.2012. године. На наведеним рачунима право подизања новца имала је искључиво тужена.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања другостепени суд је делимично усвојио тужбени захтев, закључујући да основано тужилац од тужене потражује износ који је, како је и сама изјавила, током 2012. године подигла са девизног рачуна, који је предмет тужбе и задржала за себе, у 1/2 дела колико износи његов допринос заједничком стицању (што је већ расправљено делимичном пресудом, а што међу странкама није ни спорно, с обзиром на подједнака примања). Навео је да неосновано тужилац тужбом тражи утврђење да је целокупан износ промета на рачунима заправо уштеђевина, јер се мора посматрати посебно период заједнице живота у ..., а посебно период у коме тужена са дететом живи у Србији, подиже новац и задржава га за себе, због чега је захтев преко досуђеног па до траженог утврђења и исплате одбијен. Закључио је и да је неосновано утврђење постојања уштеђевине и исплата по основу уштеђеног новца на динарском рачуну из разлога што је на том рачуну вештачењем утврђен минусни салдо који терети тужену лично, као власника рачуна, због чега нема основа да се тужиоцу досуди било који динарски износ.

Врховни касациони суд утврђује да су неосновани наводи и разлози ревизије тужене којима се правноснажна пресуда побија због погрешне примене материјалног права.

Имовина коју су супружници стекли радом у току трајања заједнице живота у браку представља њихову заједничку имовину, применом члана 171. став 1. Породичног закона („Сл.гласник РС“ бр.18/05). Законска је претпоставка да су удели супружника у заједничкој имовини једнаки (члан 180. став 2. овог Закона), а већи удео једног супружника у стицању заједничке имовине, зависи од његових остварених прихода, вођења послова у домаћинству, старања о деци, старања о имовини и других околности од

значаја за одржавање или увећање вредности заједничке имовине у тренутку престанка заједнице живота (члан 180. став 3. Породичног закона).

У конкретном случају, полазећи од цитираних одредби, другостепени суд је правилном применом материјалног права све наведене критеријуме конкретизовао и применио на спорни однос странака, узимајући у обзир све врсте доприноса странака у стицању заједничке имовине и утврдио шта, односно који новчани износ чини заједничку имовину странака стечену у браку, као и удео тужиоца, а у побијаној одлуци су дати јасни и прецизни разлози које у свему као правилне прихвата и овај суд. Неосновано се ревизијом тужене указује да износ који је подигнут у 2012. години од 34.600 евра тужена трошила за породичне потребе, ње и детета док се тужилац налазио на раду у Италији. Ово стога што се ради о износу којим је овде тужена искључиво и самостално располагала, без сагласности тужиоца, који представља уштеђевину странака у последњој години заједничког живота, за који тужена није доказала да је искоришћен за потребе заједнице живота странака, из чега произлази да је овај, заједнички стечени новац, тужена неосновано у целости присвојила у моменту престанка заједнице живота странака. Из свега наведеног неосновани су наводи ревизије о погрешној примени материјалног права. Осталим наводима у ревизији даје се другачија оцена изведених доказа који наводи нису од утицаја на законитост и правилност донете одлуке, нити могу бити од утицаја на другачије пресуђење у овој парници.

Како се ни осталим наводима ревизија правилност побијане пресуде не доводи у сумњу, Врховни касациони суд је применом члана 414. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци пресуде.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић